

יורם ורטה: בלי אחרית

כִּינֹן שְׁדָרְךָ אֶת תְּלַמְלֵי חֲלוֹמוֹ
עַד בְּקִיעָה וְלֹא הִבְחִין בְּאוֹמֵר אֶת דִּינֹ
הַתְּעוֹרֵר וְשָׁקֵל אֶת הַמַּיִם.

מֵאַחַר שְׁלֹא הָיָה עוֹד צֶרֶךְ בִּיּוֹנָה
שְׁלַח אֶת הַדָּב וְאֶת הַקֶּטֶן הַנוֹהֵג בּוֹ
וְחָפָה לְרֵאוֹת מֵהַ יְקָרָה.

מִפְּנֵי הַדָּב הָאֵטִי לֹא יָדַע כְּלוּם
וְגִבַּב אֶת הָאֶסוֹר עַל הַמֶּתֶר
וְהַקֶּטֶן טָבַע עַד מֵעַבֵּר לְתַלְתְּלָיו.

שְׁבִירוֹת קִלוֹת
כָּל כֶּךָ קָל לְחַשֵּׁב שֶׁהַקֶּלֶפָה
עָלִיתָ אֶתָּה דוֹגֵר
רִיקָה
וְשֶׁתְּחַרְךָ שְׁנוֹצֵק לְתַבְּנוּת
נְאֻפָה
בְּחֶצֶר הָעֶשְׂנָה

כָּל כֶּךָ רַךְ מִכְּסִיף הָעֶצֶב בְּרִקּוֹתֵי
בְּמִקּוּם קְטִיפָה שְׁלֹא בְּקִשְׁתֵּי
מֵעֶצְמִי
וְהַעֲיִינִים סְמִיכוֹת עַד שְׁנַעֲצָמוֹת
וּמִי שֶׁתָּהָה חֲלוֹן שׁוֹב לֹא
יִהְיֶה

כָּל כֶּךָ הַתְּעַקֵּל לוֹ קוֹ יֵשֶׁר
עַד שֶׁתִּטְפוֹת הַגְּדוּלוֹת אֵינָן
זְקוּקוֹת עוֹד לְהֶסְבֵּר –

כָּל כֶּךָ קָל לְנַחֵשׁ שֶׁל מִי הוּא
הַחֵם שְׁלִי מִתַּחַת
וְנִבְקָעַת בּוֹשָׁה.